

[Lønger]

fremragende muligheder for at træffe netop de mennesker, der har behov for et tilbud om afvænnings eller anden form for hjælp, og den mulighed forpasses, fordi politiet selvfølgelig hverken kan eller vil inddrages i det arbejde, der hører hjemme under sundhedsmyndighederne og måske det sociale system.

Det er baggrunden for forslaget og baggrunden for, at vi nu igen har denne debat, som vi også havde i sidste folketingsssamling. Jeg vil varmt anbefale forslaget. Jeg håber på en vedtagelse af det nu, hvor der ikke står noget om centraldetentioner.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da vi sidste gang diskuterede et forslag om detentionsanbringelse – og det var i øvrigt også et beslutningsforslag, og det var den 29. maj 1986 – havde jeg en diskussion med justitsministeren, hvor jeg gjorde opmærksom på, at det, man i betænkningen til det gamle beslutningsforslag havde skrevet om, at der skulle foretages en vurdering af helbredstilstanden, måtte forudsætte et lægetilsyn. Ministeren sagde, at han ville tage dette spørgsmål op, sådan at vi kunne få en oplysning om det i retsudvalget, og jeg sagde, at det for mit vedkommende var meget afgørende, at det var en læge, der foretog denne vurdering. Jeg synes, det bør gennemføres, at det skal være en læge, der foretager vurderingen, også af hensyn til politiet, der jo ikke har nogen uddannelse til at foretage en sådan vurdering.

Derfor vil jeg gerne sige, at medmindre jeg får helt konkrete oplysninger om, at lægetilsynet nu sættes i gang, synes jeg, det er nødvendigt, at vi går over til en anden måde at anbringe disse 30.000 mennesker på, som det i alt drejer sig om, og så må man indstille sig på, at den radikale folketingsgruppe vil være parat til at gå betydelig længere, også selv om det kommer til at koste en hel del penge, for vi kan ikke fortsat tolerere den situation, at folk anbringes under opsyn af politiet, og at et eller andet antal af dem hvert år skal dø. Tænk, hvor forargede vi er, når der sker noget i udlandet, hvor en myndighed har tilsyn med nogle mennesker og der sker overgreb mod dem. Her har myndighederne tilsynet med og ansvaret for disse mennesker, og vi finder os tilsyneladende roligt i, at et

eller andet antal af dem dør. Det kan ikke fortsætte.

Birgith Mogensen (CD):

Dette problem har med mellemrum været debatteret i de sidste 20–30 år og altid i en periode, efter at en beruset person er afgang ved døden under et detentionsophold.

Den 3. december 1985 blev problemet sidst behandlet i Folketinget.

Socialdemokratiets forslag denne gang er væsentlig ændret, bl.a. er centraliseringsideerne forladt. Denne ændring betragter CD som et fremskridt.

Problemet kan af mange årsager kun løses lokalt; bl.a. kan hurtig lægehjælp være nødvendig. Måske burde politiet i hvert enkelt tilfælde tilkalde en læge, som med den fornødne indsigt kan afgøre, om den berusede person måske udviser symptomer, der fortæller, at vedkommende burde indlægges på somatisk eller psykiatrisk hospital i stedet for med dødsrisiko at sove sin brandert ud i politiets detentionsrum. Eller politiet kunne lade den lokale skadestue foretage en undersøgelse af personen, inden vedkommende blev kørt til politiets detentionsrum. F.eks. ville konstant tv-overvågning af detentionscellerne også kunne forebygge ekstreme episoder, eventuelt med døden til følge.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget anføres det, at der lægges betydelig vægt på, at der som led i et socialt og sundhedsforebyggende arbejde tilbydes detentionsanbragte en social og familiemæssig rådgivning med hensyn til alkoholafvænnings og behandling.

Jeg synes, det er gode tanker, men det er min opfattelse, at en stor indsats på dette område bør rettes på gengangere. Det er en kendsgerning, at kun et mindre antal af detentionsgæsterne benytter detentionshotellerne mere end én gang i deres liv.

I øvrigt mener jeg, at et konkret billede af de forskellige politikredses praksis på dette område vil give os vigtige oplysninger med hensyn til en større eller mindre revision af detentionsforholdene. Derfor bør vi afvente rapport desangående. Når Sundhedsstyrelsens undersøgelser i samarbejde med Justitsministeriet om få uger vil blive tilstillet retsudvalget, har vi et meget bedre revideringsgrundlag.